

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 405/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 2631/25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 124/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. januára 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich už označených základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní

vedenom pod sp. zn. 8 C 124/2008. Napriek tomu, že sťažovateľ v úvode svojej sťažnosti uvádza viacero základných práv, ktoré mali byť podľa jeho názoru porušené, z obsahu petitu, ako i z obsahu samotnej sťažnosti je zrejmé, že námietka sťažovateľa smeruje predovšetkým k tvrdeným priet'ahom v napadnutom konaní.

2. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti zdôrazňuje, že 21. mája 2012 podal v napadnutom konaní návrh na zmenu účastníka konania, ktorým okresnému súdu navrhol, aby vstúpil do konania namiesto spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“). Okresný súd o zmene účastníka nerozhodol a konanie uznesením z 5. mája 2015 zastavil. Sťažovateľ v tejto súvislosti uvádza, že postupom okresného súdu „... došlo k odňatiu možnosti sťažovateľovi riadne konať pred súdom...“, čím boli porušené jeho označené základné práva. Ďalej sťažovateľ namieta neefektívnu a nesústredenú činnosť okresného súdu a poukazuje na celkovú dĺžku konania a vzniknuté zbytočné priet'ahy.

3. V nadväznosti na už uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v kompenzačnom konaní č. k. 12C/93/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 12C/93/2012 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.800 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne – advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

4. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v čase podania ústavnej sťažnosti nebol, resp. nie je účastníkom konania (účastníkom konania je už označená žalobkyňa), ktorého sa týka jeho námietka na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Článok 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy

poskytujú ochranu pred porušením základného práva len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, II. ÚS 10/01, I. ÚS 343/09, II. ÚS 245/2011). Vychádzajúc z uvedenej argumentácie nemohlo v prípade osoby sťažovateľa dôjsť ani k porušeniu iných ním v petite označených práv, ktoré sťažovateľ uvádza práve vo vzťahu k námietke zbytočných priet'ahov.

8. Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť sťažovateľa, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

9. Nad rámec uvedeného ústavný súd dopĺňa, že neobstojí ani argumentácia týkajúca sa *„odňatia možnosti sťažovateľovi riadne konať pred súdom“*, a to z toho dôvodu, že Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4 Co 514/2015 z 30. októbra 2015 zrušil uznesenie okresného súdu o zastavení konania, vrátil vec na ďalšie konanie, a tak všeobecné súdy majú stále plnú jurisdikciu rozhodnúť o sťažovateľovom návrhu.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2016